

κτικὴν ἐργασίαν) Πελοπν. (Καλάβρυτ.) *Θέλει νὰ μ' ἔχη σὰν τὸ ἄλογο 'ς τ' ἁλώνι* (νὰ μὲ ἐκμεταλλεύεται πρὸς ἴδιον ὄφελος) Πελοπν. (Λάστ.) *Κάνει ἁλώνι μὲ τὴ μύτι του* (ἐπὶ τοῦ μεθύοντος) Κρήτ. || Παροιμ. *'Σ τ' ἁλώνι φαίνεται ἡ πομπή τοῦ ζευγολάτη* (ἐπὶ τοῦ ἐλεγχομένου διὰ τὰς ἐργασίας του, ὅταν ἐπιστῇ ὁ κατάλληλος χρόνος) Πελοπν. (Λακων.) *'Σ σ' ἁλώνιν ἀτ' νὲ βρέθ' νὲ θονίζ'* (εἰς τὸ ἁλώνι του οὔτε βρέχει οὔτε χιονίζει. Ἐπὶ τοῦ ἀδιαφοροῦντος διὰ πᾶν τὸ μὴ ἀναφερόμενον εἰς αὐτόν) Κερασ.

Μικρὸ μικρὸ τ' ἁλώνι σου καὶ νὰ ν' μοναχικό σου (ἐπιδίδωκε τὴν αὐτάρκειαν καὶ τὴν σταθεράν ὠφέλειαν) Κρήτ.

Κάλλιο λόγια 'ς τὸ χωράφι | παρὰ μάγγανα 'ς τ' ἁλώνι (προτιμότερα κατόπιν συζητήσεως συμφωνία εἰς τὴν ἀρχὴν παρὰ φιλονικία εἰς τὸ τέλος) Πελοπν. (Κλουτσινοχ.) *'Η λ. ὑπὸ τοὺς τύπ. 'Ἀλώνι ἢ 'Ἀλώνια, Δύο-Τρία-Πέντε 'Ἀλώνια, Μεγάλο-Μικρὸ 'Ἀλώνι, Παλιὸ-Νέο 'Ἀλώνι, 'Ἀπάνω-Κάτω-Πέρα 'Ἀλώνι* πολλαχ. Μετά τινος δὲ προσδιορισμοῦ κυρίου ὀνόματος ἢ ἐπωνύμου, οἶον: *Τοῦ Γιάννη-τοῦ Κώστα-τοῦ Παπᾶ τ' 'Ἀλώνι* κττ. κοιν. Συνών. *ἁλωνεύτρα* (ἰδ. *ἁλωνευτής* 1 β). β) *'Ο χῶρος τοῦ ἐλαιοτριβείου, εἰς τὸν ὅποιον ἀποθλίβονται αἱ ἐλαῖαι* Εὐβ. Κέρκ. Κίμωλ. Πελοπν. (Λακων. Μάν.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) Σάμ. κ.ά. Συνών. *κατωλίθι*. γ) *Χῶρος ὁμαλὸς σχήματος ὀρθογωνίου παραλληλογράμμου μὲ ἔδαφος συμπαγές, εἰς τὸν ὅποιον ἐκτίθεται ἡ σταφὶς πρὸς ἀποξήρανσιν* Κορινθ. δ) *'Ο περὶ τὸ φρέαρ διὰ πλακῶν στρωμένος χῶρος* Στερελλ. (Αἰτωλ.): *Τὸ π'γάδ' θέλ' νὰ 'χ' τρανὸ ἁλῶν'.* ε) *Πλατεῖα βαθμὶς περιστροφικῆς κλίμακος εἰς τὸ μέρος, ὅπου γίνεται ἡ στροφή* Στερελλ. (Αἰτωλ.) ς) *'Υπαίθριος χῶρος, εἰς τὸν ὅποιον σωρεύεται τὸ πλεονάζον ἄλας, ὅταν πληρωθοῦν αἱ ἀποθήκαι* Στερελλ. (Μεσολόγγ.) ζ) *'Ἀναπεπταμένη ἔκτασις, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκτίθενται πρὸς ἀποξήρανσιν τὰ εἶδη τῆς πλινθοποιίας* Ἀθῆν. η) *'Ο πλατὺς χῶρος ὁδόντος τραπεζίτου* Στερελλ. (Αἰτωλ.): *Μ' χάλασι τ' ἁλῶν' ἀπ' ἑναν τραπιζίτ'.* θ) *'Ο περὶ τὴν σελήνην νεφελώδης κύκλος* Νάξ. (Φιλότ.) Πελοπν. (Ἀρχαδ. Βασαρ.) κ.ά.: *'Αουώνι ἔχει τὸ φεγάρι καὶ θὰ 'χωμενε ἀέρα* Φιλότ. Τὴν αὐτὴν σημ. εἶχε καὶ παρὰ τοῖς ἀρχ. ἢ λ. *ἁλῶς*. Ἰδ. *Θησαυρ.* ι) *Τὸ ἐσωτερικὸν ὑπὸ τὸν φλοιὸν κοίλωμα τοῦ βραστοῦ ψοῦ* Ἡπ. ια) *Παιδιὰ κατὰ διαφόρους τρόπους παιζομένη, ἢ ὅποια ὠνομάσθη οὕτω ἀπὸ τοῦ χαρασσομένου ἢ τῶν χαρασσομένων εἰς τὸ ἔδαφος ὁμοκέντρων κύκλων* Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.) Θεσσ. (Καρδίτσα) Πελοπν. (Γορτυν.) κ.ά. 2) *Τὰ ἁλωνιζόμενα σιτηρὰ (ἐκ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον) Κύθν. Πελοπν. (Φεν. κ.ά.) Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) κ.ά.: 'Επάλενα μὲ καμπόσο ἁλώνι* (κατεγινόμεν ἑἰς τὸ ἁλώνισμα ποσοῦ τινος σίτου) Φεν. || Φρ. *Σηκώνω τ' ἁλώνι* (μετὰ τὸ ἁλώνισμα συλλέγω τὸν καρπὸν) Κύθν. *Τὰ καλὰ τὰ βούδᾶ ὀγλήγορα κόφ'ν τ' ἁλῶν'* Χαλδ. 3) *'Η πρῶξις τοῦ ἁλωνίσματος* Κύθν. Πελοπν. (Σουδεν.) κ.ά.: *'Εχω ἁλώνι ταχρὰ Σουδεν. Γλυτώσανε τ' ἁλῶν-μα* (ἐτελείωσεν τὸ ἁλώνισμα) Κύθν. Συνών. *ἁλωνεῖα, ἁλῶνεμα, ἁλώνισμα, ἁλωνισμός*. 4) *'Ο καιρὸς τοῦ ἁλωνίσματος, συνήθως κατὰ πληθ.* Ἡπ. Πελοπν. (Μάν.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά.: *Νὰ μοῦ δώσης, γείτονα, τέσσερες καβάθες γέννημα καὶ 'ς τ' ἁλώνια θὰ σοῦ τὸ δώσω ἀναπεδιά-ρικο* (ἀντὶ τεσσάρων μεριδίων θὰ σοῦ δώσω πέντε) Μάν. *Σ' τό 'δουσα τοῦ σ'τάρ' π' σ' χρώσταγα, 'ς τ' ἁλῶν' νὰ ματα-χαλέψ'ς* (σοῦ τὸ ἔδωσα τὸ στάρη ποῦ σοῦ χρεωστοῦσα, εἰς τὸν καιρὸν τοῦ ἁλωνίσματος νὰ ζητήσης πάλιν) Αἰτωλ. Ἡ σημ. καὶ ἐν ἐγγράφῳ Νάξ. τοῦ 1765.

άλωνιάρεις ὁ, Λεξ. Βλαστ. Μ.Ἐγκυκλ. *ἁλωνιάρ'ς* Στερελλ. (Αἰτωλ. κ.ά.)

'Εκ τοῦ οὖσ. ἁλῶνι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ιάρεις.

1) *'Ο ἁλωνίζων διὰ τῶν ἵππων του τὰ ἐν τῷ ἁλωνίῳ στάχνα σιτηρῶν ἐπ' ἀμοιβῇ εἰς εἶδος, τὴν ὁποίαν λαμβάνει μετὰ τὸ ἁλώνισμα* Στερελλ. (Αἰτωλ.) — Λεξ. Μ.Ἐγκυκλ.: *Οἱ ἁλωνιαραῖοι μὲ τ' ἄλωνα ἁλωνίζ'νι καὶ φκειάν'νι τὰ λειώματα* Αἰτωλ. β) *Πληθ. ἁλωνιαραῖοι, οἱ συνετairίζοντες τοὺς ἵππους των εἰς τὸ ἁλώνισμα* Λεξ. Μ.Ἐγκυκλ. 2) *'Ο ἀνήκων εἰς τὸ ἁλώνιον* Στερελλ. (Αἰτωλ.): *'Ἀλωνιάρ'κα ἄλωνα.* β) *Τὸ οὐδ. ἁλωνιάρ'κον οὖσ., ἢ εἰς χρῆμα ἢ εἶδος ἀμοιβῇ τοῦ ἁλωνιστοῦ* Στερελλ. (Αἰτωλ. κ.ά.) Συνών. *ἁλωνιάτικο* (ἰδ. **ἁλωνιάτικος*).

Πβ. *ἁλωνιάρικος, ἁλωνιάρης, ἁλωνευτής, ἁλωνιάρτης, ἁλωνιστής, ἁλωνιστικός.*

άλωνιάτης ὁ, Κέρκ. Πελοπν. (Μάν.) — Λεξ. Βλαστ. *'Ἀλωνιάτης* Σέριφ.

'Εκ τοῦ οὖσ. ἁλῶνι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ιάτης.

1) *'Ο ἁλωνίζων, ἁλωνιστής* Κέρκ. Πελοπν. (Μάν.) — Λεξ. Βλαστ. 2) *'Ο μὴν Ἰούνιος* Σέριφ.

Πβ. *ἁλωνιάρης, ἁλωνευτής, ἁλωνιάρης, ἁλωνιστής.*

***ἁλωνιάτικος** ἐπίθ. *ἁλωνιάτικο τό, πολλαχ. ἁλωνιάρ'κον* Στερελλ. (Αἰτωλ.)

'Εκ τοῦ οὖσ. ἁλωνιάρτης καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ικός.

'Η εἰς χρῆμα ἢ εἶδος ἀμοιβῇ τῶν ἁλωνιστῶν ἐνθ' ἀν.: 'Εβγαλα ἑκατὸ ὀκάδες καρπὸ ἀπὸ τ' ἁλωνιάτικα Πελοπν. (Μάν.) Συνών. *ἁλωνιάρ'κον* (ἰδ. *ἁλωνιάρης*), *ἁλωνιστικό* (ἰδ. *ἁλωνιστικός*).

άλωνίζω κοιν. καὶ Ἀπουλ. Καππ. Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Ὀφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) *ἁλωνίζου* Καππ. (Σεμέντρ.) *ἁλωνίζου* βόρ. ἰδιώμ. καὶ Καλαβρ. (Καρδ.) *ἁλωνίτσω* Καλαβρ. (Μπόβ.) *'λωνίζω* Κύθν. κ.ά. *ἁλωνοῦ* Τσακων.

Τὸ μεσν. *ἁλωνίζω*.

Α) Κυριολ. 1) *'Ἀλωνεύω* 1, ὁ ἰδ., κοιν. καὶ Ἀπουλ. Καλαβρ. (Καρδ. Μπόβ.) Καππ. (Σεμέντρ. κ.ά.) Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Ὀφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.): *'Ἀλωνίζω τὸ γέννημα-τὸ κριθάρι-τὸ σιτάρι* κττ. || Φρ. *'Σ τὸ πέλαγο ἁλωνίζει* (ἐπὶ τοῦ ματαιοπονοῦντος) κοιν. Πελοπν. (Μεσσ.) || Παροιμ.

Τ' ἀβγά δὲν τ' ἁλωνίζουν, παρὰ τὰ τηγανίζουν (ἐπὶ τοῦ ἄλλα ἀντὶ τῶν προσηκόντων πράττοντος) Ζάκ.

2) *Μέσ. καθήμενος ἐπὶ τῆς τυκάνης περιάγομαι ἐν τῷ ἁλωνίῳ καὶ διασκεδάζω* Ἡπ. Θράκ. (Σαρεκκλ.): *Πάμε ν' ἁλωνιστοῦμε* Σαρεκκλ.

Β) Μεταφ. 1) *Φθείρω διὰ τῶν ποδῶν, ποδοπατῶ* (ἢ μεταφ. ἐκ τῶν ἁλωνιζόντων βοῶν ἢ ἵππων) Ἡπ. (Ζαγόρ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.): *'Ἀλῶν'σαν τὰ γίδια τοῦ χουράφ' Ζαγόρ. Πῆι τὰ πράματα 'ς τοῦ χουράφ' μ' καὶ μ' ἁλῶν'σαν τοῦ σ'τάρ'* Αἰτωλ.

β) *Κτυπῶ, δέρνω* Στερελλ. (Αἰτωλ.) Σῦρ.: *Κάτσε ἡσουχα, γιατί θὰ σ' ἁλωνίσω!* Σῦρ. *Τὸν ἁλωνίζ' κάθι μέρα τοῦ πιδί τ'ς* Αἰτωλ. *Τὸν ἡδρ' ἀπ' τοῦν ἁλῶν'ζι ἡ μάνα τ' αὐτόθ.* || Φρ. *Χ'πειέτι καὶ ἁλωνίζει* (κτυπιέται καὶ δέρνεται. Ἐπὶ

